

קוֹנְטֵרַס

טִמְאַת הַמְּסִיּוֹן

יגלה ויפרסם את הטמאים הסוטים מדרכי הקדוש ברוך הוא, ואיך שצריך לשמר את עצמו ואת בני ביתו מפל אלו המסיתים ומדיחים את אחינו בני ישראל למרד בהקדוש ברוך הוא, רחמנא לצלן, ועוקרים את נפשות הנופלים במצדתם משרשם הנצחי; ויעזר ויחזק ללחם מלחמת השם נגדם ולא להתפעל משום פריה שבעולם.

★

בְּנוֹי וּמִסְדַּע עַל־פִּי דְבָרֵי

רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֵחַ הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן,
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנָנָה, מוֹרְנָה וְרַבְּנָה

רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל־פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנָה

הַגְּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹרֵחַ נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים לִיה

רַבִּי נִתָּן מְבַרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהר הַקְּדוֹשׁ

★

הוּבָא לְדַפּוּס עַל־יַדִּי

חֲסִידֵי בְּרֵסֵלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכְב"א

מוֹהֲרָא "ש"נ"י אָמַר, שְׁאַמּוֹת הָעוֹלָם לֹא
מִתְבַּיְשִׁים לְהִסִּית אֶת עַם יִשְׂרָאֵל וּלְשַׁדֵּל
אוֹתָם שְׂעִיבָרוּ עַל הַדַּת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן,
אֲשֶׁר הֵם רוֹצְחִים בְּדַם קָר, רָצְחוּ אֶת עַם
יִשְׂרָאֵל, זֶה אֲלֵפִים שָׁנָה בְּכָל מִיּוֹנֵי
רְצִיחוֹת וּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת וְאַכְזָרִיּוֹת פְּאֵלוּ,
שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַעֲלוֹת עַל הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל
הָאֲנוּשִׁי, וְאִיךָ אֵינָם מִתְבַּיְשִׁים לְמַכּוֹר אֶת
הַזָּבֵל שְׁלָהֶם וּלְהִסִּית אֶת עַם יִשְׂרָאֵל
לְהַמִּיר אֶת הַדַּת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

(אמרי-מוהרא"ש, חלק ב', סימן תרצב)

קוֹנְטֵרַס

טַמְאַת הַמְסִיוֹן

.א.

צָרִיף שְׁתַדַע, אָהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, כִּי מֵאֵז שְׁעַם
יִשְׂרָאֵל קָבַל אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּהַר סִינַי, יָרְדָה
שְׁנָאָה לְאַמּוֹת הָעוֹלָם עָלָיו (שְׁבַת פ"ט.), הֵינּוּ שֶׁהִתְחִילוּ
לְשַׁנְּא אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּתַכְלִית הַשְׁנָאָה, מִפְּנֵי שֶׁקָּבְלוּ
אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְנִעְשׂוּ מְבַדְדִים בְּפָנֵי עֲצָמָם וְעַם
בְּפָנֵי עֲצָמוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בַּמִּדְבָּר כ"ב): הֵן עַם לְבַדָּד
יִשְׁכֵּן, וּבְגוֹיִם לֹא יִתְחַשֵּׁב וְגו', וּמֵאֵז וְעַד עַתָּה הֵם
עוֹשִׂים כָּל מִינֵי תַחְבּוּלוֹת לְהַצִּיק וּלְהַרְע לְעַם יִשְׂרָאֵל
בְּכָל מִינֵי נְכָלֵי עֲרַמְמִיּוֹת שְׁבַעוֹלָם, וּבְכָל דוֹר וְדוֹר
סוֹבֵל עִם יִשְׂרָאֵל מְאֻמּוֹת הָעוֹלָם מֵה שְׁסוֹבֵל, מְרַב
קִנְאָה וְשְׁנָאָה שֵׁישׁ לָהֶם עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְאֵינָם מְקַרְרִים

אֶת דַּעְתָּם, עַד שְׁרוּצִים לְמִשָּׁךְ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל אֶל
 הָאֱלִילִים וְאֶל טַמְאוּתֵיהֶם וְהַעֲבֹדוֹת הַזְרוּת שְׁלֵהֶם,
 וּבִכְפָּרְטִיּוֹת מֵאֵז קוּם קִלְפַת הַנִּצְרוּת, יִמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם,
 לְקַחוּ לְעֲצָמָם עֶקֶר וַיִּסּוּד גָּדוֹל לְצַעַר וּלְהִצִּיק וּלְמַרַר
 אֶת חַיֵּי עַם יִשְׂרָאֵל, וְאִינָם מְקַרְרִים אֶת דַּעְתָּם הַטַּמְאָה,
 עַד שְׁרוּצִים לְהַעֲבִירָם מִדָּתָם, וּמֵאֵז שְׁקִמָּה הַעֲבֹדָה
 הַזְרָה שֶׁל הַנִּצְרוּת, יִמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם, לְקַחוּ לְעֲצָמָם
 לְאֻמוּנָה טְפִלָּה לְהַעֲבִיר עַל הַדָּת אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל, וְשִׁיקְבְּלוּ עֲלֵיהֶם אֶת שְׁקָרֵיהֶם וְהִבְלִיֵּהֶם
 וְטַמְאוּתֵיהֶם וְכוּ', וְאִם לֹא רָצוּ, אֲזַי הִרְגוּ בְּמִיתוֹת
 מְשֻׁנוֹת וּבְמִיתוֹת אֲכֻזָּרִיּוֹת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְדַבֵּר זֶה
 סֵבֵב כָּל יְמֵי גְלוּתֵנוּ, שְׁסָבֵל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל מֵהַנוֹצְרִים,
 יִמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם, מֵהַשְּׁסָבֵל, וְכֵל מִיְּנֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת
 וְאֲכֻזָּרִיּוֹת, וְעֲנוּיִים קָשִׁים וּמְרוּרִים עָשׂוּ לְעַם יִשְׂרָאֵל,
 טְבַחוּ אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטַף, בְּלֵי שׁוּם רַחֲמָנוּת כָּלֵל, וְהַכֵּל
 מִפְּנֵי שְׁלֹא רָצוּ לְקַבֵּל אֶת הַבְּלִיָּה וְטַמְאוּתֵיהֶם וּבְבִית
 יִשְׂרָאֵל עָמְדוּ חֲזָקִים כְּפִתַּד בֵּל יִמַּט בְּאֻמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא רָצוּ לְהַחֲלִיף אֶת דָּתָם בְּשׁוּם פְּנִים
 וְאִפְּן, וְהִלְכוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם וְנִשְׁרְפוּ, וְנִחַנְקוּ, וְנִסְקְלוּ
 וְנִהָרְגוּ, וְכֵל מֵהַשְּׁתַּדְּלוּ הַנוֹצְרִים, יִמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם,
 לְהַמִּיר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל וּלְהַעֲבִירָם עַל דָּתָם, לֹא עָלְתָה

בִּידָם כָּלֵל, וְזֶה סָבַב בְּכָל הַדּוֹרוֹת, עַד הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן
 הַזֶּה, שֶׁלְקָחוּ אֶת עֲצָמָם לְבוֹא אֶל עַם יִשְׂרָאֵל בְּשִׁטָּה
 חֲדָשָׁה, וְהִיא — בְּדַרְכֵי נֶעֱם וְאַהֲבָה, וְהֵם מְזַרְמִים
 כְּסָפִים, וּמִתְעַרְבִים בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וּמִתְחַזִּים וְנִרְאִים
 כְּאֵלוּ שְׂרוּצִים לַעֲזֹר לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל מִינֵי תַחֲוּמִים
 בַּחַיִּים, וּמְלַבִּישִׁים עֲצָמָם בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים וְכוּ', אֲבָל
 בְּאִמַּת תַּחַת לְבוּשָׁם מְסַתֵּרֵת כָּל כּוֹנֵתָם הַטְּמֵאָה
 לְהַעֲבִיר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, מִדָּתָם, הִיא לֹא
 תִּהְיֶה.

וְעַל-כֵּן מִי שֵׁישׁ לוֹ רַק אֵיזָה שֶׁכָּל וְדַעַת בְּרֵאשׁוֹ,
 צָרִיךְ לְהִתְרַחֵק מֵהֶם בְּתַכְלִית הַרְחֹק, לְרַדְפָם וּלְהַדְפָם
 וּלְגַדְפָם עַד חֲרָמָה וְאָסוּר לָנוּ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֶּן לִתֵּן
 לָהֶם שׁוֹם אַחִיזָה וְחֶלֶק בֵּין כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, וְכָל מִי שֵׁישׁ
 לוֹ כַּח בִּידוֹ, עָלָיו לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת טְמֵאָתָם וְאֵת
 נִכְלֵי עֲרֻמְיֹתָם וְאֵת כּוֹנֵתָם הַטְּמֵאָה, וְלֹא יִפְחַד מִשׁוֹם
 בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֵלוּ הַטְּמֵאִים הַמְּסִיתִים וְהַמְּדִיחִים
 אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מְאֹמֵנוֹתָם וּמִיְהֻדוּתָם, נִקְרָאִים "מְסִיוֹן",
 וְצָרִיכִים לְגַלוֹת אֶת פְּרָצוּפָם הַטְּמֵאָה וְאֵת נִכְלֵי
 עֲרֻמְיֹתָם, וּבְפָרְטִיּוֹת לְהַמּוֹן עִם, דְּלֵי הָעַם, שְׂאִינָם
 יוֹדְעִים בֵּין יְמִינָם לְשִׂמְאֵלָם, מְצֹוֶה לְגַלוֹת לָהֶם אֵיךְ

שָׁפֵל מִיַּי כְּתוּת שֶׁל "הַמְּסִיּוֹן", הַבָּאוֹת לְהַסִּית אֶת עַם
 יִשְׂרָאֵל מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִהַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, הֵם
 טְמָאוֹת וּמְטֻמָּאוֹת, וּמִצְוָה לְהִתְרַחֵק מֵהֶן וּלְגַרְשׁן
 וּלְרַחֵקן מֵעַל גְּבוּלוֹת יִשְׂרָאֵל; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁנוֹתֵן יָד וְכַתֵּף
 לְעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה — לַעֲקֹר וּלְשַׂרֵּשׁ אֶת אֱלוֹ
 הַטְּמָאִים וְהַמְטֻמָּאִים — "הַמְּסִיּוֹן", יִמַּח שְׁמֵם וְזָכָרָם,
 הַרוֹצִים לְהַחֲדִיר אֶת הַנִּצְרוֹת לְתוֹךְ עַם יִשְׂרָאֵל, הֵיּה לֹא
 תִּהְיֶה, וּשְׁכָרוֹ יִהְיֶה כְּפוּל מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ
 מְאֹד מְאֹד יָקָר מִי שְׁכּוֹפֵר בְּעִבּוּדָה זָרָה, כְּמֵאֲמָרָם
 זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (מְגִילָה י"ג.): כֹּל הַכּוֹפֵר בְּעִבּוּדָה זָרָה
 נִקְרָא יְהוּדִי, כִּי בְּזֶה מְגַלֶּה פְּנִימִיּוֹת יְהוּדוּתוֹ וְכֵן אָמְרוּ
 (קְדוּשֵׁין מ.): כֹּל הַכּוֹפֵר בְּעִבּוּדָה זָרָה כְּמוּדָה בְּכָל
 הַתּוֹרָה, כִּי בְּזֶה תְלוּיָהּ כֹּל הַתּוֹרָה כְּלָה לְהִתְרַחֵק
 מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם בְּתַכְלִית הָרַחוּק, כִּי אָנוּ מְאֲמִינִים בְּאֵל
 עוֹלָם, אֲשֶׁר בָּרָא אֶת כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, אֶחָד יָחִיד וּמִיָּחָד,
 הָיָה, הָיָה וְיִהְיֶה, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא,
 אַחֲרֵי) כֹּל הַכּוֹפֵר בְּעִבּוּדָה זָרָה, הָרִי הוּא מְקַדֵּשׁ אֶת
 הַשֵּׁם, עֵינַן שָׁם; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַקְדֵּשׁ אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ
 בְּרַבִּים, וּמִצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יִפֹּל בְּרִשְׁת טְמָאת
 הַמְּסִיּוֹן; אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה וּבְבֹא.

ב.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי עובדי האלילים למיניהם, עובדי עבודה זרה שבכל הכתות לקחו לעצמם משימה אחת, רק ללכד ברשתם הטמאה את נשמות ישראל, ויש להם כל מיני תכניות לזה, והם מתלבשים עצמם בכל מיני לבושים, אבל פנימיות פונתם הטמאה והארורה הוא רק לצוד ברשתם נשמות ישראל, כי הם יודעים, אשר עם ישראל נקראים: בנים למקום, כמו שכתוב (דברים ד'): בנים אתם להוי"ה אלקיכם, ונשמות ישראל הם נמשכים מעולם האצילות, ממחשבתו של הקדוש ברוך הוא בעצמו; ועל-כן אמות העולם כל-כך מקנאים בעם ישראל, ורוצים רק לתפס אותם ברשתם הטמאה, אשר כל זה הוא טמאת המסיון, ימח שםם וזכרם, ובפרטיות קלפת הנוצרים למיניהם הם אורבים ביותר לתפס ברשתם הטמאה את אחינו בני ישראל, וזה כל האמונה הטפלה שלהם לתפס ברשתם הטמאה מה שיותר נשמות ישראל; ועל-כן צריכים להזהר מאד מאד מהם, כי הם מלבישים עצמם בכל מיני לבושים, ומדפיסים את ספרי פסיליהם וכרכיהם בלשון הקדש דיקא, ומה גם

שָׁהֵם מְלַבִּיּוֹשִׁים שֵׁם פְּסוּקִים עִם שְׁמוֹת הַיְיָ וְכוּ',
וְהַכֹּל לְרֵמוֹת וְלִהְטָעוֹת אֶת הַמּוֹן עִם הַתְּמִימִים,
שִׁיחֲשָׁבוּ כְּאֵלוּ זֶה אֵיזָה כְּתָבִי קִדְשׁ; וְעַל-כֵּן אֲשָׁרִי
וְאֲשָׁרִי מִי שֶׁמְגַלֶּה אֶת פְּנֵיהֶם הַטְּמָאוֹת, וּמְעוֹרֵר וּמְחַזֵּק
אֶת נְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהִתְרַחֵק מֵהֶם וּמִהַמוֹנֵיהֶם, כִּי הֵם
טְמָאִים וּמְטָמְאִים, כּוֹפְרִים בְּעֶקֶר — בְּאֵלוֹהַ אֵל עוֹלָם,
וּמְחַלִּיפִין עִם שְׁטִיּוֹתֵיהֶם בְּאֵיזָה מְמִזֵּר וְכוּ', וְכִכֵּר סָבְלוּ
עִם יִשְׂרָאֵל מֵהֶם זֶה אֲלֵפִים שָׁנָה, כָּל מִינֵי מִיתוֹת
אֲכֻזָּרִיּוֹת, וּרְצִיחוֹת בְּשֶׁרֶפָה, סְקִילָה, הֶרֶג וְחֲנֻקָּה, אֲנָשִׁים,
נָשִׁים וְטָף, בְּלִי שׁוֹם חֲמֵלָה כָּלֵל, כִּידוּעַ זֹאת; וְעַל-כֵּן
אֵל יִטְעוּ אֶתְכֶם אֱלֹהֵי הַרְשָׁעִים וְהַטְּמָאִים, יִמַּח שְׁמֵם
וְזִכְרָם, כְּאֵלוּ הֵם רוֹצִים בְּטוֹבַת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי
הֵם הֵם הַרוֹצְחִים שֶׁרְצָחוּ אֶת כָּלֵל נְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּמִשְׁפָּחָם כָּל זְמַן הַגְּלוּת בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת אֲכֻזָּרִיּוֹת, וְעַלֵּינוּ
לְהִרְחִיקָם לְגַמְרֵי מַעַל גְּבוּלָנוּ בְּכָל מִינֵי הַתְּרַחֲקוּיּוֹת.

ג.

צָרִיף שְׁתַּדַּע, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיֵּקָר, כִּי טְמָאת הַמְּסִיוֹן,
הִיא הַטְּמָאָה הַכִּי גְדוֹלָה, וְנִגַּע הַצָּרַעַת הַמְּמָאִיר לְכָלֵל
יִשְׂרָאֵל, וּמֵאֵז שֶׁקָּמוּ הַנוֹצְרִים, יִמַּח שְׁמֵם וְזִכְרָם, סָבְלוּ

בני ישראל מהם מה שסבלו וכו', כל מיני עלילות דם וכל מיני רציחות ומיתות אכזריות וכו'; ועל-כן אל יטעו אתכם עכשו שום טמאים ומטמאים, כאלו עלינו להשלים אתם ולעשות עמהם מפגשים, ולהתחבר עמהם, כי כל מי שאומר כן, הוא גם מכת המסיון, וצריכים להזהר ולהשמר מהמסיון וצריכים להזהיר את עם ישראל, שיבדלו מהם בכל מיני הבדלות, כי אין לנו שום חלק ונחלה עמהם יחד, והיסוד העקרי ביהדות הוא — להבדל מכל מיני גויים, ולכלי להתערב עמהם כלל, וחכמינו הקדושים גזרו על פתם ועל יינם, כדי שלא נתערב עמהם יחד, ואיך יכולים לבוא עכשו טמאים ומטמאים, ערב רב, שנתערבו בין עם ישראל ולעזר למסיון לעשות את עבודתם הטמאה, ולהחדיר בין נערי ישראל ונערותיו את עבודת השמד, ימח שמם וזכרם; ועל-כן כל מי שיש לו איזה זיק של אמונה ויראת שמים, שיתן יד וכתף לעזר ללחם נגד טמאת המסיון, ולגרשם ולרחקם מגבול ארץ ישראל, ולא לירא ולא לפחד משום ברִיה שבעולם, וצריכים לגלות ולפרסם את האמונה הקדושה בריש גלי, ולכלי להתבייש כלל, וכשתתגלה האמונה האמתית באל עולם, אשר הוא אחד יחיד ומיוחד, הִיה הוֹה ויהִיה,

מלא כל הארץ כבודו, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא מחיה, ומהיה ומקים את כל הבריאה כלה בהשגחה פרטית, אז — בידיעות אלו יתבטלו כל מיני טמאות המסיון, וכל מיני עבודות הזרות שבעולם, כי כשהקם — זה נופל, כשקמה אמונת ישראל, שאנו מאמינים באלהי עולם, על-ידי-זה יתבטלו כל טמאות עבודות הזרות שבעולם, וכל מה שמגלים את אמתת מציאותו יתברך בעולם, יותר אור וחיית וזיו נתגלה בעולם; אשרי מי שלוחם נגד טמאת המסיון, ומגלה ומפרסם אותו יתברך בעולם; אשרי לו!

ד.

צריך שתדע, אהובי, אחי, כי טמאת המסיון היא טמאה עצומה, כי המסיונרים מלבישים עצמם בכל מיני לבושים והסתרות, כדי ללכוד במצדתם הטמאה את כלל נשמות ישראל, ולהעבירם על דתם, רחמנא לצלן, ולהחליף עולם עומד בעולם עובר, והטמאה הזאת של המסיון היא מתערבת בין נשמות ישראל על-ידי כמה וכמה אפנים, שקמו רשעי עמינו ופורציו שעוזרים להם בכל מיני אפנים, ונותנים להם יד וכתף,

שִׁיּוּכְלוּ לְתַפֵּס בְּרִשְׁתָּם הַטְּמָאָה אֶת כָּל־נִשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל, וְלִהְעִבְיָרָם עַל דָּתָם, חֵס וְשָׁלוֹם; עַל־כֵּן כָּל
 אֶחָד וְאֶחָד מִי שֵׁישׁ לוֹ אִיזוֹ הַשְּׁפָעָה וְכַח, עָלְיוֹ לְגִלוֹת
 וּלְפָרְסָם אֶת פְּרָצוֹפֶם הַטְּמָא, וְלִדְעַת, אֲשֶׁר כָּל כְּוֹנֵת
 פּוֹרְצֵי עַמְנוּ, הַכּוֹפְרִים בְּעֵקֶר, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כְּוֹנֵתָם
 לְהַמִּיר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְלִהְעִבְיָרָם עַל דָּתָם, כַּמּוֹבָא
 בְּכַרְכִּיָּהֶם וּבְכַתְבֵיהֶם, וְאֵינָם מַחְזִיקִים אֶת זֶה בְּסוּד, כִּי
 רוֹאִים בְּחוּשׁ, אֲשֶׁר אֵלֹהֵי רַאשֵׁי עַמִּינוּ, פּוֹרְצֵי וּרְשָׁעִי,
 בְּנִיָּהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם הַתְּבוּלָלוּ בֵּין עוֹבְדֵי הַכּוֹכָבִים, וְהֵם
 עוֹבְדִים עֲבוּדָה זָרָה, וְעוֹזְרִים לְטְמָאת הַמַּסִּיוֹן,
 שֶׁתַּתְּפֹשֵׁט בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל; וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי
 שְׁזוּכָה לְמַחֹת וּלְבַטֵּל אֶת טְמָאתָם הַמְּרָה, שֶׁכָּבַר כְּלַתָּה
 אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּמִשְׁפַּח
 הַדּוֹרוֹת, וּבַפְּרָטִיּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁם מְצוּה לְרַדֵּף
 אַחֲרֵיהֶם, כַּמְּאַמָּרָם, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה (סְפָרִי, פָּרַשְׁת רֵאָה):
 בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַתָּה מְצוּה לְרַדֵּף אַחֲרֵיהֶם, וּלְשַׁרֵּשׁ אוֹתָהּ
 לְגַמְרֵי; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְעוֹרָר אֶת הַמוֹן הָעַם שִׁיזְהִרוּ
 מִטְּמָאת הַמַּסִּיוֹן, וְלֹא יִקְחוּ בִידֵיהֶם סְפָרֵי פְּסִילֵיהֶם
 וּכְרַכִּיָּהֶם הָרָעִים וְהַמְּרִים; אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ,
 וּבְעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים מְאֹד מִשְׁתַּעֲשָׁעִים וּמִתְפָּאֲרִים בְּבַר
 יִשְׂרָאֵל הַזּוּכָה לְהַצִּיל אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִטְּמָאת

המסיון, הרוצים להכניס שמד בין עם ישראל רחמנא
לצלן.

ה.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, שביותר אורבים
טמאת המסיון, ימח שמם וזכרם, אצל אחינו בני
ישראל העניים והאביונים, השרויים במצוקה כספית
וכו', דיקא אליהם באים המסיונרים, ימח שמם,
ומתנדבים לעזור להם בכספים ובמלבושים וכו',
ומראים פניהם כאלו הם רוצים לעזור להם וכו', אבל
בפנימיות לבם פונתם הטמאה היא להמיר את דתם
לבסוף, רחמנא לצלן, ועל-כן צריכים להזהיר את עם
ישראל לברח מכל מיני כתות המסיון, ושלא יפלו
בשום נסיון מהם כלל, כי לבסוף הם גם יוציאו אותם
מארצנו הקדושה וממשפחתם ומקרוביהם, כאשר
רואים בחוש, שכל אלו שהתפתו על-ידי המסיון, ימח
שמו, והמירו את דתם, לבסוף עזבו את משפחתם ואת
קרוביהם, וגם ברחו מהארץ; ועל-כן אשרי מי שעוזר
לאחינו בני ישראל הנתונים בצרה ובשביה בין בים
ובין ביבשה, ובא לעזור לכל אלו הנתונים במצוקה

כספית, כדי שלא יפלו לידי טמאת המסיון, ימח שמו, הרוצה להעביר על הדת נפשות קדושות, ולעקורם ממשפחתם, מקרוביהם ומארצנו הקדושה; אשרי מי שעושה תעמולה גדולה בין אחינו בני ישראל, ומגלה את פרצופם הטמא של טמאת המסיון; אשרי לו ואשרי חלקו בזה ובכא לנצח, ולא ירא ולא יפחד משום בריה שבעולם, אפלו אם יאימו עליו וכו', הוא ימסר את עצמו על קדוש השם, ויגלה ויפרסם את אמתת מציאותו יתברך בלי שום בושה כלל.

ו.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי כל מי שמדבר נגדו יתברך, ונגד תורתו הקדושה ונגד הצדיקים הקדושים הדבוקים בו יתברך בדבקות אמת, ורוצה לעקור את איזה בר ישראל מהקדוש ברוך הוא ומתורתו הקדושה או מצדיקיו האמתיים, עליך לדעת, שזה שמסית ומדיח אותך, הוא שיך לכתת המסיון, וצריכים להתרחק ממנו בתכלית הרחוק, ואף שמלביש את עצמו בלבוש ירא וחרד וכו', עם פאות ארכות וזקן וכו', תדע שטמאת המסיון מבצבצת ממנו, וצריך

להתרחק ממנו כמטחי קשת, כי הוא מלא זמה, והוא מספן מאד, ואוי לו למי שמתחבר עם דמיות כאלו המדברות נגדו יתברך בגלוי, רחמנא לצלן, ואינן מתבישות כלל, וכן הם עוקרים דברים מהתורה הקדושה, רחמנא לשזבן, וכן מדברים נגד צדיקים קדושים הדבוקים בו יתברך בכטול כל הרגשותיהם, אלו הם טמאת המסיון, אשר צריך לברח מהם, וכלל זה תנקט בידך — כי לא ידבר אחד נגדו יתברך או נגד התורה הקדושה או נגד הצדיקים הקדושים הדבוקים בו יתברך, כי אם פשטמאת המסיון מבצבצת ממנו, וראוי לברח מחברתו, כי ארס פיו מזיק, ובודאי שדם גוים בעורקיו וכו', ומי יודע אם אינו ממוצא של גויים עובדי עבודה זרה וכו', כי כל מי שאינו מתביש לדבר נגדו יתברך ונגד התורה הקדושה ונגד הצדיקים הקדושים הדבוקים בו יתברך, בודאי הוא טמא מטמא, והוא יותר גרוע מהמסיון, ימח שמו, כי את המסיון יכולים להפיר תכף ומיד, אבל אותו קשה להפיר, ועל-כן סימן זה תקח בידך — תכף ומיד כאשר תראה ותשמע שאחד מדבר נגדו יתברך, ואינו מתביש כלל, או רוצה לעקר איזה דבר מהתורה הקדושה, או מדבר נגד הצדיקים הקדושים, תדע שהוא מחברת המסיון

בברור, וצריכים לברח ממנו כמו שבורחים מאש שורף, כי בודאי ישרף — אם יתחבר עמו.

ז.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי עקר הקדשה הוא — לפרש לגמרי מכל מיני דעות כוזבות ודעות נפסדות, אשר שרשם הוא עבודה זרה ממש, כי האדם צריך להרגיל את עצמו להכניס בדעתו רק אמתת מציאותו יתברך, ולידע, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ותכף-ומיד כשרק מפריד את עצמו ממנו יתברך, על-ידי-זה כבר נכנסת בו עבודה זרה וכפירות נגדו יתברך, רחמנא לצלן; ועל-כן עקר הקדשה הוא לפרש מכל מיני דעות פגומות, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (תורת כהנים, פרשת קדושים): והתקדשתם והייתם קדושים, זהו קדשת פרישות עכו"ם, עין שם; וביותר צריכים לדעת זאת בדורותינו אלו, אשר התערבו בין אחינו בני ישראל ערב רב, אשר כל מגמתם הטמאה היא רק להחדיר כפירות ואפיקורסות נגדו יתברך ונגד התורה הקדושה ונגד הצדיקים האמתיים, וצריכים

לְשָׂרֵשׁ אוֹתָם לְגַמְרֵי מְכַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלְהוֹקִיעַ אוֹתָם קֶבֶל עִם וְעֵדָה, בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה כָּלֵל, כִּי בְּזֵה מְצִילִים אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמֹזְהִיר אֶת אֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַתְּמִימִים, שְׂיַעֲמְדוּ עַל הַמְּשָׁמֵר — לְשָׁמֵר עֲצָמָם שְׁלֵא יִפְּלוּ בְּכַפִּירוֹת וּבְאִפְּיִקוּרְסוֹת מְכַל מִינֵי פְתוֹת עוֹבְדֵי אֱלִילִים וְעַבּוּדָה זָרָה לְמִינֵיהֶם.

ח.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֲהוּבֵי, אֲחֵי הַיָּקָר, כִּי הַמְּסִיוֹן, יִמַּח שְׁמוֹ וְזִכְרוֹ, עוֹבֵד חָזֵק מְאֹד מְאֹד בְּכָל נִכְלֵי עֲרַמְמִיּוֹת, לְתַפְס בְּרִשְׁתּוֹ הַטְּמָאָה אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֵה כָּל חִפְצָם וּרְצוֹנָם שֶׁל הַמְּסִיוֹנֵרִים, וְרַק זֶה טְמָאת כְּוֹנְתָם, עַד שְׁעָשׂוּ מְזֵה מִמֶּשׁ אֲמוּנָה טְפֵלָה — לְתַפְס אֲפֵלוּ נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, וּכְדָאֵי לָהֶם לְהוֹצִיא כָּל הוֹן דְּעֵלְמָא, הָעֵקֶר לְתַפְס נְשָׁמָה אַחַת מִנְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהֵם בָּאִים בְּכָל מִינֵי הַתְּלַבְּשִׁיּוֹת שְׁמֵלְבִישִׁים אֶת עֲצָמָם, הָעֵקֶר לְתַפְס נְשָׁמָה אַחַת, מִיִּשְׂרָאֵל, כָּל־כֶּף יִקְרָה בְּעִינֵיהֶם נְשָׁמָה אַחַת, עַד שְׁמוֹכְנִים לְבַזְּבוֹז עַל זֵה סְכוּמִים עֲנָקִים; וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִזְהַר מֵהֶם מְאֹד מְאֹד, וְלִגְלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת פְּרָצוּפָם הַטְּמָא, וְלֹא לִירָא וְלֹא

לפֿחד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁפֵעוֹלָם, כִּי זֶה מִיסוּדֵי הָאֱמוּנָה —
 לְבָלִי לְהַפְנֵעַ לְפָנַי עֲבוּדָה זָרָה וְעוֹבְדֵי אֱלִילִים וְכָל מִינֵי
 פְּתוֹת מִכְּתוֹת שׁוֹנוֹת; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחְדִּיר אֶת הָאֱמוּנָה
 הָאֱמֵתִית בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמַעוֹרֵר וּמְזַהֵר
 אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שִׁיתְרַחֲקוּ מִטְּמֵאֵת הַמַּסִּיוֹן, יִמַּח
 שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזָה וּבְבָא!

ט.

צָרִיף שְׁתַּחֲלַק בְּדַעְתְּךָ, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר
 אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵיךָ יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל
 אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְהוּא יִתְבַּרֵּךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּם אֶת
 כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וַיִּדְעוֹת אֵלֶיךָ צָרִיף לְהַכְנִיִס בְּדַעְתְּךָ
 תְּמִיד, וְכָל רִגְעַ וְדָקָה שָׁרַק חוֹשֵׁב מְזָה, מְקִיָּם בְּזָה
 מְצוֹת עֲשֵׂה תְּדִירִית, וְנִכְלָל בְּחֵי הַחַיִּים, וְלֹא יִשְׁאַר
 מִהָאָדָם שׁוּם דָּבָר, רַק מֵה שְׁזָכָה לְחַטֵּף בְּזָה הָעוֹלָם —
 יִדְעוֹת אֱמֵת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ; וְכָל לְמוּדֵי הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה שְׁהָאָדָם לֹמֵד, וְכָל קִיּוּם הַמְּצוּוֹת שֶׁהוּא
 מְקִיָּם אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבַּרֵּךְ, צָרִיכִים לְהַבִּיא אוֹתוֹ אֶל
 אֱמוּנָה אֱמֵתִית — לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּתַמִּימוֹת
 וּבְפִשְׁטוֹת גָּמוֹר, וְלִידַע, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת

בלעדי יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלוֹפוֹ
 של עולם; ועל־כן תכף־ומיד אם תראה שאחד רוצה
 לעקר אותך ממנו יתברך, או מטיל איזה ספק, חס
 ושלוֹם, אפלו באות אחת מהתורה הקדושה, ומכל שכן
 ממצוה אחת, תדע שהוא מכת המסיון, ימח שמו
 וזכרו, וצריכים להתרחק ממנו בתכלית הרחוק, כי
 אורייתא וקדשא בריך הוא וישראל — חד הוא; אשרי
 הזוכה ללמד את התורה הקדושה, ולקיים את מצוותיו
 יתברך באפן כזה, שיזכה לדבק את עצמו בחי החיים,
 אשר אין לה טוב וערבות וזיו יותר מזה, וישמר את
 עצמו מכל מיני פתות מזיקות שהן כלל הערב רב,
 שנתערבו עכשו בין עם ישראל להדיחם ולהסיתם
 ולרחקם ממנו יתברך, רחמנא לצלן, והן כלן בכלל
 טמאת המסיון, אוי להם ואוי לנפשם; אשרי הבורח
 מהם, ונכלל בחי החיים, ואז טוב לו בזה ובכא לנצח
 נצחים!